

திருக்கடன் மல்லை

தலைநகரும் துறைமுகமும் : திருக்கடன் மல்லைக்கு மாமல்லபுரம் என்றும் பெயர். இவ்வூர் கப்பல்கள் தங்கும் துறைமுகமாக இருந்தது பல்லவர்கள் காலத்தில். வணிகக் கப்பல்கள் இவ்வூருக்கு வந்து சென்று கொண்டிருந்ததைக் கண்ட திருமங்கை ஆழ்வார் கலங்கள் இயங்கும் மல்லை என்று வியந்து பாடினார். திடீரென்று பகவானுடைய வாழ்ச்சியம் (பேரன்பு) என்ற கப்பல் மாமல்லைக்கு வந்ததாம். பவழங்களை

எந்தலையனத்துணர்வார்

யும், முத்துக்களையும் இறக்கியதாம். துறைமுகத்தில் வந்தது தலைநகருக்குக் கொண்டு செல்லப்படுமல்லவா ! அதுபோல கப்பலிலிருந்து இறங்கிய பவளத்தூண் பல்லவர்களின் தலைநகராகிய காஞ்சியில், திருவெஃகாவில் யதோக்தகாரியாகக் கிடந்ததாம். முத்துக்கள் சேரும் கடன் மல்லையில் வந்த நன் முத்து பூதத்தாழ்வாரே.

ஏனத்துருவாகிய ஞானப்பிரான் : பகவான் மேற் கொண்ட பத்து அவதாரங்களில் வராஹாவதாரத்திற்குத் தனிச் சிறப்புண்டு. இந்த எப்பெருமானை வணங்கினால் நண்ணருஞானம் பெறுவர். திருக்கடல் மல்லையில் எழுந்தருளி இருக்கும் வராஹப் பெருமானுக்கு 'ஞானப்பிரான்' என்றே பெயர். 'ஞானத்தினொளியுரு' என்று ஆழ்வார் கூறுகிறார். நம்மாழ்வாருக்கு ஏனத்துருவாய் ஞானப்பிரானிடம் மிக்க ஈடுபாடு. பூமிப் பிராட்டிக்குச் சில உறுதிமொழிகளை அளிக் கும் வகையில் 'ஸ்திதேமனஸி' என்ற கலோகத்தை அளிக்கு

உலகினுக்குத் தந்து உதவியவர் வராஹப் பெருமாள் ! நம் பாடுவாலின் வரலாற்றைக் கூறும் வாயிலாகக் கைசிக புராணத்தைத் தோற்றுவித்தவரே வராஹப் பெருமாள் தான் ! நம்மாழ்வார் தமது முதல் பிரபந்தமான திருவிருத்தத்தின் முடிவில் 'ஞானப்பிராணை அல்லாவில்லை நான் கண்ட நல்லதுவே' என்று அறுதியிட்டுக் கூறினார். தன்னுடைய கடைசிப் பிரபந்தமான திருவாய்மொழியின் முடிவிலும், 'கோலவராகமொன்றாய் நிலம் கோட்டிடைக் கொண்ட வெந்தாய்!... உன்னைப் பெற்று இனிப் 'போக்குவனோ' என்று கூறி முடித்தார். கடல் மல்லையில் இருக்கும் வராகப் பெருமாள் பூமிப் பிராட்டியை வலப்பக்கத்தில் தாங்கி நிற்கிறார். ஆதலால், இவருக்கு வலவெந்தை எம்பெருமான் என்றும் பெயர். பகவான் ஏனத்தின் உருவாக்க கானத்தில் விளை யாடினான். ஏனமாகிய ஞானப் பிரானும் கானத்தின் கடல் மல்லையில் (இங்கு) வாழ்கிறார். தினந்தோறும் தேவர்களும் இங்கு வந்து தலசயனத்துறைவாரையும், ஞானப்பிராணையும் வணங்குகிறார்கள்.

பறித்தவர் யார் ? பறி கொடுத்தவர் யார் ? பகவானுக்கு உயிராக இருப்பவர்கள் அவனடியார்கள் ! அவர்கள் பாகவ தோத்தமர்கள். பாகவதர்களை (ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை) ஆராதிப்பது, பகவானை ஆராதிப்பதிலும் சிறந்தது. இதனை உணர்ந்த திருமங்கை மன்னன் ('ஆழ்வார்' என்ற நிலையை அடைவதற்கு முன்) பாகவதர்களை ஆராதிக்கப் பொருள் வேண்டித் திருமணங் கொல்லையில் வழிப்பறி செய்யக் காத்திருந்தார். இவரை ஆட்கொள்ள எண்ணிய பகவானும் பிராட்டியும் விலை உயர்ந்த அணிகளை அணிந்து கொண்டு திருமணக் கோலத்தோடு அவ்வழியே வந்தனர். திருமங்கை மன்னன் அவர்களை விடவில்லை. வழிபறித்துப் பொருள் பறித்தார்; பகவானும் திருமங்கை மன்னனிடம் பொருள்களைப் பறி கொடுத்தான் என்று கூறப்படுகிறது.

திருமங்கை மன்னன் ஆழ்வாராக ஆனபிறகு திருக்கடல் மல்லைக்கு எழுந்தருளினார். பேரழகு வெள்ளமிடப் படுத்திருக்கும் தலசயனப் பெருமாளின் திருமேனி ஸௌந்தரியத்தில் மனதைப் பறி கொடுத்தார்.

தலசயனப் பெருமான் உலகைக் காக்க இலையில் படுத்தார்! கடமையைச் செய்யக் கடவில் படுத்தார்! தம் அடியார்களுக்காக (இங்கு) தரையில் படுத்திருக்கிறார்! 'பகவானே! கை வண்ணம் தாமரை! வாய் கமலம் போலும்! கண்ணினையும் அரவிந்தம்! அடியும் அஃதே! அப்படிப்பட்ட உனக்கும் மலரில் ஆசையா! புண்டரீக மாமுனிவர் வைத்திருந்த மலரில் பக்தி மணம் வீசியதோ! ஏன் இந்த மோகம்! அதற்காக அழகிய பாற்கடலையும், மெத்தென்ற பஞ்சசயனத்தையும் (ஆதிசேஷனையும்) விட்டு இங்கு வந்தனையா! தலையினையும் இன்றிக் கருந்தரையில் படுக்க எப்போது கற்றனை! 'பாகவத சேஷத்வம் தரை பற்றிக் கிடக்கிறதே!' என்று மனமுருகிப் பேசினார். இப்படிப்பட்டவர்களை வளைத்துப் பிடிக்க வன்றோ எம்பெருமான் பல இடங்களில் நின்று, அமர்ந்தும், கிடந்தும் இருக்கிறான். இப்போது பார்த்தீர்களா? மனத்தைப் பறி கொடுத்தவர் திருமங்கையாழ்வார்; பறித்தவன் பகவான். அறிந்து கொண்டீர்களா? பறித்தவர் யார்? பறிகொடுத்தவர் யார்?

நம்புங்கள்! பயன் கிடைக்கும்! மனிதனுக்கு பலம் நம்பிக்கையில் தான். எந்தச் செயலிலும் நம்பிக்கை வேண்டும். பிறரை நம்பாமல் உலகில் வாழ இயலாது! ஆசிரியர், அறியாமையை நீக்குவார் என்று நம்புகிறவன் கல்வியில் தேர்ந்து விளங்குகிறான். மருத்துவரின் மருந்து நோயைத் தீர்க்கும் என்று நம்பி உட்கொண்டால் நோய் தீர்ந்து விடுகிறது திருமந்திரம் நமக்கு வேண்டிய பயன்களைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றும் என்று நம்பினால் அப்படியே அது காப்பாற்றுகிறது. தினந்தோறும் கோவிலுக்குச் செல்வதைக்

கொண்டே பகவனே காப்பாற்றிவிடுவான் என்று எண்ணி விட வேண்டாம் பகவான் காப்பாற்றியே தீர்வான் என்ற நம்பிக்கையோடு வணங்கவேண்டும். தலசயனப் பெருமான் கண்ணனாகப் பிறந்து குவலயாபீடம் என்ற யானையில் தந்தங்களைப் பறித்தான். உந்து மத களிற்றினையும் பாகனையும் வீழ்த்தி அழித்தான். மல்லர்களைக் கொன்றான். ஆதலால் இவரே நம்மைக் காப்பார்! 'யோக கேடும் வஹாய்யஹம்' என்றும் 'மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ' என்றும் சொன்னவனும் இவரே! நமக்கு எப்போதும் இவனே தஞ்சம் என்று நினைத்து நம்பிக்கையுடன் தலசயனத்துறை வாரை வணங்குமாறு பிள்ளைப் பெருமான் அய்யங்கார் அறிவுரை கூறுகிறார்.

செறிந்த பனைபறித்துத் திண்களிற்றைச் சாடி
முறிந்து விழப்பாகனையுமோதி—யெறிந்து
தருக்கு அடல்மல்லைக்கு மத்தான் தஞ்சமென்று நெஞ்சே!
திருக்கடன் மல்லைக்குட்டிரி

நூல்-திருப். அந்தாதி-93

கடலைத் தொடாதீர்! திருக்கடல்மல்லைக்கு 'அர் தி த னேது' என்று ஒரு பெயர். இவ்வூர்க் கடலில் எப்போது வேண்டுமானாலும் ஸ்நானம் செய்யலாம்; நீராடலாம் என்று கூறுகிறார்கள். நாங்களும் கடல் நீராடலாம் என்று நினைத்தோமே 'கடலைத் தொடாதீர்' என்று கூறுகிறீர் என்று கேளாதீர்! இவ்வூரில் அவதரித்து இவ்வூரிலேயே வாழும் புகத்தாழ்வாரும் கடலைத் தொடாட்டில்லை! ஏன் தெரியுமா? இவருக்குக் கடல் உதவலில்லை! பகவானுக்குப் பெருவிளக்கு ஒன்றை ஏற்ற நினைத்தார். இவருக்கும் முன்பே பொய்கை யாழ்வார் உலகத்தைய் தகலியாக்கி விட்டார் (அகலாக ஆக்கிவிட்டார்.) அதில் கடல்நீரை நெய்யாகச் சேர்த்து

விட்டார்! தான் ஏற்றும் விளக்கிலும் பூகத்தாழ்வார் கடல்
 நீரை நெய்யாகச் சேர்க்க நினைத்தார். உடனே 'கடலைத்
 தொடர்! அது பொய்கையாழ்வாரைச் சேர்ந்துவிட்டது!' என்று ஒரு குரல் ஒலித்தது! உடனே ஆழ்வார் (பூகத்தாழ்
 வார்) தன் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டார். பகவானிடம்
 கொண்டுள்ள அன்பினைத் தகவியாகச் செய்தார்; ஆர்வத்தை
 நெய்யாக அதில் சேர்த்தார். இன்புருகும் சிந்தையைத்
 திரியாக இட்டு, ஞான விளக்கு ஏற்றிவிட்டார். மக்களும்
 பூகத்தாழ்வார் ஏற்றிய விளக்கொளியில்தான் பகவானை
 சேவிக்கத் தொடங்கினார்கள். இவர் ஏற்றிய விளக்கொவியே
 புறவிருளோடு அகவிருளையும் நீக்கியது என்று கூறப்படுகின்ற
 திருவரங்கத்து அமுதனார், 'இறைவனைக் காணும்தயத்திருள்
 கெட ஞானமென்னும் நிறைவிளக்கேற்றிய பூகத்தார்' என்று
 புகழ்ந்தார்.

